

godvruchtigheid en heilige lofzangen; het was eene godsdienstige plegtigheid, die voor geen staatkundig gevoelen iets beëdigends had; het was slechts de zegepraal der moeder Gods, waarvan wij in het bijzonder den feestdag vierden, omdat zij de patrones der cathedrale Kerk is en alle christenen haar de roemrijkste hulde verschuldigd zijn.

Men heeft echter in een gewoon godsdienstig bedrijf, eene staatkundige gedachte en de zegepraal eener partij willen zien. Te vergeefs klaagde een ieder en het gouvernement zelf tegen eene zoo verkeerde veronderstelling; de stem der rechtvaardigheid en der rede werd miskend en eene ongelukkige inplazing heeft hare vervulling gehad.

Den aanval betreurende, waarvan onze godsdienst het onderwerp geweest is, beklag ik de dwaling van hen, die denzelfden hebben ten uitvoer gebracht, en tot vergelding van het onrecht dat zij ons hebben aangedaan, wil ik voor hen niets dan woorden van vrede en liefde hebben; hun mislag heeft in mijn hart de gevoelens van herder en vader niet uitgedoofd; ik wil dezen mislag liever vergeven dan er de grootheid van openbaren. Behalven liever beschouwen als het uitwerksel van eene ongelukkige partijzucht, dan als de aan den dag legging van eenen ongodsdienstigen haat. Mochten alle katholieken deze stad, in hun geloof gekwets te zijnde, in dit opzigt in mijne liefderijke denkbeelden deelen, zoo als gij zelf, mijnheer de pastoor! er in deelt, alsmede de voortreffelijke geestelijkheid van dit bisdom!

Als dienaars van eenen God van barmhartigheid, zullen wij ons altoos toonen hetgeen wij geweest zijn, namelijk bedaard, edelmoedig in de tegenwoordigheid van alle vijandelijke hartstogten; en onze geheel christelijke zachtmoedigheid zal voor het overige beantwoorden aan de ellendige lasteringen, welke ons vervolgen. Enkel belast met eene hovennatuurlijke en goddelijke zending, zullen wij geen oogenblik ophouden de mannen der eenwigheid te zijn, volmaakt vreemdelingen wezende aan de belangen en folteringen der partijschappen. Men zegge van ons wat men wil, ons hart zal er niet door bewogen worden, dan wanneer God beledigd en de zaligheid der zielen in gevaar zal zijn gebracht. Wij zullen altoos met hetzelfde gewicht het gewicht der menschelijke boosheid verdragen; wij zullen, even als onze Goddelijke meester, weten te hiden en te vergeven, ons insgelijks op alle zegeningen van den Vader der barmhartigheid beroepende.

Zoodanig handelt de katholieke priester, zoodanig zal altoos de geestelijkheid van Marseille handelen, welke leden men echter niet geschroomd heeft als bewerkers van oneenigheden en begunstigers van onlusten en opstanden uit te maken.

Volgens deze aan ons allen, priesters van *Jesus Christus*, gemeene gezindheden, moeten wij, echter onveranderlijk in het geloof, en tot den dood toe standvastig in onzen pligt blijvende, ebnige toegankelijkheid zelfs omtrent diegenen hebben, die zich jegens ons het onrechtvaardigste toonen. Wij moeten hen van hunne eigene ontwerpen redden, hen daarvan met de kusgingen de andere gevolgen besparen, die op hen zouden kunnen terug komen en nog de onschuldigen bedroeven.

In dit denkbeeld, mijnheer de pastoor, kondig ik u aan en verzoek ik, door de voorlezing van den predikstoel van deze mijne tegenwoordige circulaire aan de geloovigen aan te kondigen, dat de processie van *St. Lazarus*, dit jaar geen plaats zal hebben. De heer prefect van de Monden van de Rhône mij gewaarschuwd hebbende dat hij er niet aan mogt twifelen, of deze processie soude nog sterker gestoord en aangevallen worden dan die van den 15, welke (volgens dien magistraatspersoon), het moethelijk was voor eenen vopraf door een zeker aantal lieden besloppen aanval te waarborgen, heb ik gemeend te moeten toestemmen in de aandringsingen, welke hij mij gedaan heeft, en heb hem den 25 dezer van mijn besluit ten dezen kennis gegeven.

Gij zult, mijnheer de pastoor, aan uwe parochianen wel gelieven te doen opmerken, hoedanig de geest van vrede was, welke den maatregel heeft voorgeschreven, dien ik dit jaar genomen heb, zonder dat dezelve voor de toekomst tot antegedent kunnen dienen. Gij zult hen tot rust en onderwerping vermanen, hen pogende te doen deelen in de gevoelens, welke u zelve voor het behoud der rust bezielen.

U, mijnheer den pastoor, de verzekering mijner vaderlijke toegenegenheid gevende, wensch ik u, alsmede aan uwe parochianen, alle zegeningen des Heeren.

CHARLES FORTUNÉ, bisschop van Marseille.

De prefect had ook reeds een besluit genomen, waarbij de processie van *St. Lazarus* dit jaar verboden werd. Een geacht dagblad laat daarop de vraag volgen, indien 150 à 200 losbandige jongelingen het eens in het hoofd krügen om den R. C. godsdienst in Marseille niet meer ongestoord te doen uitvoeren, of de heer prefect dan ook zal willen dat 120,000 R. C. ingezetenen zich daar naar zullen moeten voegen.

Belgie.

BRUSSEL, 13 September.

De kamer der afgevaardigden is gisteren niet vergaderd geweest. De senaat is voortgegaan met het hooren der rapporten

over de volmagten. Ten gevolge daarvan is de heer *de Robiano* toegelaten en heeft dan eed afgelegd. De verkiesing van den heer *Quarré* is nietig verklaard. Een conflict van verkiesing tusschen de heeren *de Ridder* en van *Hoobrouck van Mooringhem*, de zoon, beide voor de vereenigde kies-collegien van Veurne, Dixmude en Ostende gekozen, ontstaan zijnde, wordt na eenige deliberatien de benoeming van den heer *de Ridder* voor nietig verklaard, en de heer *Hoobrouck* toegelaten. De zitting werd voor een uur geschorst, gedurende welke tijd de commissie, belast met de verificatie der volmagten voor de provincie Limburg, zich daarmede bezig hield. Weder ter vergaderzaal ingetreden zijnde, bragt zij rapport uit over de verkiesing van den heer *Vanderstraeten* en tot het adjournement der toelating van dien heer, tot dat hij duidelijker bewezen zou hebben, dat hij de vereischte som van de belastingen betaalde. De vergadering besloot conform het advies der commissie.

Thans ging de vergadering tot het organiseren van haar bureau over, en werd, op voorstel van den baron *de Stassart*, besloten om heden eenen president, twee vice-presidenten en twee secretarissen te benoemen, en de benoeming van eenen secretaris-archivist tot den volgenden dag uit te stellen.

De vergadering, na eenige discussien, even als die der afgevaardigden in hunne laatste zitting, besloten hebbende, dat het bureau voor den geheelen tijd der zitting zou gekozen worden, ging tot deze verkiesing over, en werden benoemd: de baron *de Stassart* tot president; de heeren *Beys* en *Vilain XIII* tot vice-presidenten en de *Rhodes* en *d'Ausembourg* tot secretarissen.

De baron *de Stassart* nam, onder eene korte aanspraak, het presidium van den president, ondsten in jaren, over, en stelde voor om bij wijze van ballotage, eene commissie tot redactie van het adres in antwoord op 's Konings aanspraak te benoemen; dezelve zou, behalve den president, uit vier leden bestaan. Werd overeenkomstig besloten. De ballotage wees de heeren *H. de Merode*, *Vilain XIII*, *d'Ausembourg* en de *Sons* tot leden dier commissie aan. Heden houdt de senaat nogmaals zitting.

— Op het oogenblik, zegt een onzer dagbladen, vernemen wij, dat de volgende besluiten op het ministerie van oorlog genomen zijn: ons leger zal in drie legerkampen verdeeld worden, twee van 25,000 en een van 15,000 man. Zeven fransche generaals en 300 fransche officieren van allen rang zullen in dienst genomen worden. De militia van 1820 tot 1831 wordt op nieuw opgeroepen. Rondend stakken geschut moeten, voor het eind dezer maand gereed zijn. De fransche officieren zullen gekozen worden uit degenen die in België op non-activiteit gesteld zijn. Twee ontwerpen van wetten, om de beschikkingen te bekrachtigen; dezelve zullen, behalve de kamers worden aangeboden. De kavallerie zal den 30, en zal zich in beweging stellen, om zich ter plaatse der kampementen te begeven.

De bedoelde kampementen zullen, naar men zegt, te Diest, Turnhout en Tongeren opgericht worden. Morgen zal de Koning eene wapenschouwing over den eersten ban der burgerwacht en de linietroepen, die te Brussel zijn, houden. De linietroepen zullen daarna op een der boven aangewezen punten gerigt worden. Nog zegt men, dat de generaal *Escolmans* een der officieren is, die bij het belgisch leger in dienst zal treden.

— Het 30ste protocol is eergisteren avond op het bureau van buitenlandsche zaken gekomen. Het heeft betrekking tot de ontruiming van België door de Franschen en op de besetting van Luxemburg door de troepen der duitsche bondvergadering.

— De heeren *Nothomb* en *Gablot* zijn met eene bijzondere zending naar Londen vertrokken.

— De kolonel *Murat*, voormaals kroonprins van Napels, is gisteren akhier aangekomen, en aan het hôtel Belle-vue afgestapt. Hij heeft zijn gezin van Londen afgehaald, met oogmerk om zich te Brussel neder te zetten.

Van den 14.

Gisteren heeft de kamer der afgevaardigden eene zitting gehouden. Eenige ingekomen rekenen werden naar de commissie tot de verzoekschriften verzonden, bij welke gelegenheid de heer *Legralls* opmerkte, dat gemelde commissie, uit eerbied voor het heilig regt van petitie, gehouden behoorde te zijn, om iedere week rapporten uit te brengen.

De president kondigde de roondeeling aan van het ontwerp van adres, in antwoord op 's Konings aanspraak en vroeg of hetzelve vóór de discussien, naar de afdeelingen zou worden verzonden; en of deze beslaanslegtingen in het openbaar dan in comité generaal zonden worden gehouden.

Hij deed inmiddels dat concept-adres voorlezen, hetgeen luidt als volgt:

SIRE.

Uwe Majesteit werd, den vaat op den belgischen bodem, zettende, door de algemeene toejuichingen des belgischen volks begroet, dat volk heeft, iederen dag, de handen zien vermaau-

wen, welke het verbieden aan een opperhoofd, dat het ziele-geheim gekozen heeft, en dat zoo edel aan deszelfs vertretten heeft beantwoord. Ontwaak, op nieuw, Sire, de halve der liefde en erkentenis der natie, welke tolken wij alhier zijn.

Te veel vertrouwende, op de voorgestelde mitgaders door de vijf Mogendheden gewaarborgd, en door Holland aangenomen traktaten, gaf België zich over aan de vreemde van eindelijk hem te bezitten, dien het als het onderpand van deszelfs geluk en van zijne vriendschappelijke betrekkingen met de andere staten beschouwde, toen eene vijandelijke magt, poogde, het te belommeren.

Ons jong leger, op alle punten van ons grondgebied verspreid, van in ondervinding rijke chefs verstoeken, werd overrompeld, niet overwonnen. Eene edelmoedige natie verleende ons haren bijstand en verdedigde bij ons, zoo wel onze revolutie als de hare, welke lot voortaan niet in gevaar kan komen, zonder Europa bloot te stellen aan onwettelingen, welke deszelfs rust voor langen tijd zouden verstoren. Ons leedwezen betuigende, dat het dringende des gevaars het gouvernement niet veroorloofd heeft, om de afgevaardigden der natie bij een te roepen, ten einde de door het bevel van den staat bevolen maatregelen goed te kennen, heeft België niet dankerkentenis gesien, dat het op de vriendschap des franschen volks en op den welwillenden onderstand van deszelfs monarch kon vertrouwen.

Uwe Majesteit onderrigt ons, dat er oaderhandelingen geopend zijn, om onze geschillen met Holland te beslechten. Wij zijn overtuigd, Sire, dat de eer en de belangen van het belgisch volk, eveneenskomstig uw beloften, bij die onderhandelingen met volharding en waardigheid zullen worden verdedigd. Op het nagen oogenblik waarop België aan Europa een schitterend bewijs van deszelfs vreedzame insigten gaf, heeft Holland den wapenstilstand verbroken, onze trouwlooze tegenstander kan zijnen toestand niet verbeterd hebben door het schenden der trouw.

Wanneer deze door ons gewenschte vrede op geene eervolle voorwaarden kon verkregen worden, dan, Sire, wij durven u daarvan de verzekering geven, dan zouden er geene offeringen zijn, welke België zich tot handhaving zijner regten niet zou opleggen.

De onvermijdelijke gevolgen eener groote staatkundige beweging, het voorzicht op eenen oorlog dien wij meenden te hebben afgewerd, eenige vroegere oorzaken en nog andere, die met den algemeenen europeeschen toestand in verband staan hebben de belangen van nijverheid en handel benadeeld. De kamer der vertegenwoordigers ziet met genoeg de zorgen uwer Majesteit voor dien staat van lijden, in welke het gouvernement geen te levendig belang stellen kan. Wij zullen gereed zijn met hetzelfde mede te werken tot alle maatregelen, die wij noodig zullen achten voor deze beide bronnen van algemeene welvaart.

Wij nemen de hoop aan, dat te dezen aanzien onderhandelingen zullen kunnen geopend worden, met behulp der reeds met twee naburige mogendheden gevestigde betrekkingen, welke wij met U. M. hopen, weldra zich tot de overige staten te zullen uitbreiden.

Orde en spaarzaamheid in de openbare uitgaven, zijn een der wezenlijke voorwaarden van den voorspoed der volken. De maatregelen, die U. M. ons, betrekkelijk dit belangrijk onderwerp, mededeelt, zijn ook de der kamer. Niets zal zij veronachtzamen om dezelfde te betrachten en om, zoo veel de behoeften van den staat het veroorloven zullen, de lasten, die het volk drukken, te verlichten.

Wanneer, ten gevolge onzer onzijdigheid, eenige onzer vestingen niet dan tot last der natie konden strekken, vlijen wij ons, Sire, dat bij de onderhandelingen betrekkelijk de slechting derzelve, het gouvernement niets verzuimen zal van hetgeen, waar de zekerheid en de eer van België belang bij heeft.

De kamer zal met ijver de haar aangekondigde ontwerpen onderzoeken; zij zal bijzonder hare aandacht vestigen op de wetten, betrekkelijk de organisatie. De ondervinding heeft ons geleerd, dat de minst betwijfelde dapperheid, bij de legers het gebrek aan eene sterke organisatie, menigvuldige oefeningen en eene sterke krijgstuicht niet vergoeden kan. Het gouvernement is met ons van de noodzakelijkheid overtuigd, om met de grootste spoed de reorganisatie van dat leger te bevestigden, hetwelk, binnen weinig tijds, in staat zal wezen den strijd tegen onze vijanden vol te houden.

Sire, wij ontveinen ons geenszins de moeijeligheden van onzen wederkeerigen toestand. Maar wij weten dat eene natie, om hare onafhankelijkheid en vrijheden te vestigen, moed en volharding behoeft. Verre van zich te laten nederstaan door eenen eerden tegenspoed, neemt zij onderrigt en herstelt hare krachten zelfs in de beproevingen van den tegenspoed. De Belgen hebben hunnen Koning voor hen de gevaren zien verachten; zij zullen met hem weten te strijden en te zegevieren, zoo het heil des lands het vordert; reeds hebben zij hem met hunne liefde daarvoor beloofd; zij zullen, wanneer een nieuwe strijd hen roept, zijne kroon met eenen roem weten te omgeven, welke de fortuin hunner wapen zal kunnen ontfermen.

De president de Gerlache, Destouvelles, de Theux, P. Devaux, Fleussu, Gandebien, Lebeau.

Op voorstel van den heer Devaux werd besloten, dat de ver-

gadering dadelijk in hare afdeelingen bijeen zou komen, om het concept-adres te discussiëren en dat de centrale afdeelingen heden, dinsdag, haar rapport uit zou brengen.

In de vergadering van den senaat, mede van heden, is niets van eenig aangelegd voorgevallen. Daar is eene commissie benoemd, om een reglement van orde voor die vergadering te ontwerpen; de heeren d'Yonghe, d'Ardoys en de Ravilli zijn tot questors gekozen; de heer van Ruymbekke, van Kortrijk heeft voor zijnen post als senator bedankt en de senaat heeft besloten, om het rapport van de door denzelfden benoemde commissie, om het antwoord-adres aan den Koning op te stellen, in geheim comité te hooren.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 16 September.

Tot leden van de eerste kamer der staten-generaal zijn benoemd:

J. C. graaf van Bylandt, opper-intendant der koninklijke paleizen;

Jonkheer A. A. Douz van Assendelft, laatstelijk wethouder der stad Amsterdam;

Jonkh. G. Penteln Verschuier van Helto, Oostdam en ter Coelster, staatsraad, burgemeester der stad Alkmaar;

Jonkh. J. Jorges, lid van de tweede kamer der staten-generaal;

Jonkh. J. H. van Lynden van Lunenburg, lid van den raad van state, en

Mr. A. G. Vanhoyen, lid van de tweede kamer der staten-generaal, burgemeester van 's Hertogenbosch.

Tot gouverneur der provincie Utrecht, de heer staatsraad in buitengewonen dienst Mr. L. van Toulon, thans burgemeester der stad Gouda, voorzitter van de tweede kamer der staten-generaal; zullende deze benoeming effect sorteren na de sluiting der tegenwoordige gewone vergadering van de Staten.

Tot ridder der orde van den nederlandschen leeuw, de heer G. C. C. J. baron van Lynden van Sandenburg, lid van de gedeputeerde staten van Utrecht, thans waarnemende de functie van gouverneur.

— Men verneemt dat Z. M., bij kabinets-rescript van den 7 dezer, den luitenant-generaal Cort Heyligers, opperbevelhebber over de reserve-divisie van ons leger, en belast met het toezigt over de algemeene volkswapening in het vaderland, uit laatstgemelde betrekking eervol heeft ontslagen, onder dankbetuiging voor de door hem daarin bewezene diensten.

— Zijne Hoogheid de luitenant-generaal, hertog van Saksen-Weimar, is den 13 dezer te 's Hage aangekomen en den middag ter maaltijd bij Zijne Majesteit genoodigd.

— Men verzekert, dat de kamer der staten-generaal eenslang zal worden gesloten.

— De heer van der Goes, lid van de algemeene rekenkamer, is in 's Hage overleden.

— De heer E. Laurence, fransche consul te Rotterdam, die te Brussel bij den generaal Belliard was aangekomen, heeft bij zijne terugkomst in 's Hage, naar men verzekert, belangrijke dépêches voor onze regering medegebragt.

— Men spreekt veel van nadere protocellen der londonische conferentie, en inzonderheid van een 4oste, welks inhoud belangrijk moet wezen.

Een geestelijke van Saratow (in het gouvernement van denzelfden naam op de Wolga) levert in een bericht aan het russisch gouvernement een merkwaardig bewijs van hetgeen in voortdurende heden, waarin de moed op de hardste proef gesteld wordt, de volharding en het vertrouwen op God in de verschrikkelijke ziekte der cholera vermogen. Hij drukt zich daarin op de volgende wijze uit: De geesel is met zooveel snelheid en op eene zoo ongehoorde wijze op ons aangevallen, dat men er zelfs niet aan kon denken om maatregelen van voorzorg te nemen. Hij wist hij ons voor dat men wist hoe denzelfden af te keeren. Men ophoefde in het eerst noch aan de grootheid van de kwaal, noch aan deszelfs besmettelijken aard; thans echter kent men de eerste door het groot getal slagtoffers, terwijl alle geneesheeren verzekeren, dat deze ziekte altoos iets besmettelijks heeft en dat zij niet oevondig epidemiek is; eene reden, waarom zoo vele dorpen op de Wolga van de epidemie zijn bevrijd gebleven, terwijl te Saratow bijna geen persoon, aangetast is, die zich ten minste vooraf niet over eenig kenteeken van cholera te klagen had. Het gevaar was aanstonds zeer groot.

Van den 7 tot den 20 vermeerderde de ziekte op eene verschrikkelijke wijze; zij sleepte in het eerst tot 260 personen dagelijks mede, en tot den 20 augustus (1830) waren 2170 personen bezwaken (Saratow telt ongeveer 7000 inwoners). Den 26 augustus haalden wij vrijer adem, en eerst den 31 mochten wij zeggen, dat de slaande engel des verderfs ons ging verlaten.

Na talloze vermoedenissen en na onverschrokken de kwaal

getroet te hebben, werd de geestelijke zelf van de cholera aangestast. Laten wij hem zelf spreken:

Hierbij voegden zich nog verschrikkelijke droomen, waarin zooveel vrienden, zooveel stervenden zich aan mijne verbeelding vertoonden en die mijn rustbed in eene plaats van marteling veranderden; ik vervulde intusschen nog den 20 augustus de pligten van mijn ambt en bezocht tot zeer laat in den avond een groot aantal zieken. Omtrent 9 uren kreeg ik hevige stuiptrekkende bewegingen in handen en voeten, in de armen en beenen en alles trok te samen in de helte van de maag, op dezelfde plaats, waar de stervenden dikwijls geklaagd hadden: *Hier, hier zit de dood!* Ik had echter geen voor gevoel van den dood en ik gevoelde mij nog niet geroepen om te sterven. Een en een half uur daarna hield de zweet op, het ligchaam bekwam weder en de geest helderde op. Ik zeide bij mij zelve: ach! of het dag ware, ik zou aanstands opstaan, ik zou mij kleeden en in de lucht gaan. Terwijl ik aldus sprak, klopte men aan de deur. Ik werd geroepen bij eenen armen zieken, die, even als ik, nog kort geleden, door de ziekte was aangevallen. Welnu! dacht ik, ik heb willen uitgaan met den dag, en God roept mij bij den nacht, zijn wil geschiede! Na mij met eenen afdoende en warm gekleed te hebben, vestrok ik. Ik vervulde mijne pligten met vrolijkheid des harten. Aan den 21sten verbleef ik op een wonderrele wijze te hulp gekomen was, hoe de moed en het vertrouwen mij geen oogenblik hadden begeven, zag ik hoe ook hij ging opzitten en door zijne sterke van ziel het gevaar te boven kwam.

Het *Journal de la Haya*, heeft over eenige dagen de volgende lijst medegedeeld, om daardoor aan te toonen hoe ongetuig het is dat beklagenswaardig Portugal gelegen is.

Gevangenen.	
In de gevangenis van Lissabon.	4,200
Op het kasteel St. Juliaan.	960
Te Peniche (de meesten zijn militairen).	550
Te Cakass, Belem en Trafaria.	300
In de gevangenis van Oporto.	2,260
In de provincien van Douro en Minho.	2,000
Aan boord van gevangene schepen in de Taag.	600
Te Braça Mantas.	1,200
Te Beira (daaronder begrepen Almeida).	4,960
Te Beira (daaronder begrepen Elvas).	5,000
Te Beira (daaronder begrepen Ahrantes).	3,000
Algarve.	2,200
	26,270
Weggevoerd naar een oord van ballingschap.	
Te Angola.	400
Op de eilanden van de Groene Kaap.	600
Te Mozambiek.	700
	1,600
Uitgeworpen.	
Te Terceira en andere eilanden.	7,000
Te Beira.	1,500
In Engeland.	800
In Frankrijk 2,300; in de Nederlanden 1,100.	3,400
In onderscheidene gedeelten van Europa.	1,000
	13,700
Gestraft.	
Op de schavotten van Lissabon.	32
Op de schavotten van Porto.	15
	37
Zich verborgen houdende	
Op zoekweyende in het land om zich aan vervolging te onttrekken.	5,000
Totaal gesamt op eene bevolking van ongeveer 2,600,000 zielen (nagenoeg 2 op 100).	46,607

Bij gelegenheid van deze mededeeling, wordt door de *Staatkundig* de volgende zeer juiste opmerking gemaakt.

Verscheiden andere dagbladen hebben zich over deze opgave vrolijk gemaakt of dezelve regstreeks voor versonnen verklaard. Een dergelijke zegt onder anderen: «Het is gemakkelijk, zulk eene lijst te Londen op te maken en er eenigen schijn aan te geven, door bij voorbeeld al de Lissabouse en portugese gevangenen bij namen te noemen, en op ligtgeloovigen kan zoo iets wel eenigen indruk maken, vooral wanneer het in een Londen schiedblad openbaar gemaakt wordt. Maar verstandige lieden zullen zich daardoor niet laten verschalken.» Hetzelfde blad haalt ten bewijze van zijn gevoelen aan, dat de fransche

schout-bij nacht *Roussin*, tijdens zijn verblijf op den Taag, van het portugese hof de vrijlating van de gevangenen in de kerken te Lissabon gevraagd had, onder belofte, dat Frankrijk voor dezelve goed gedrag gedurende zeker tijd borg bleef, en voor de bevrijding van deze gevangenen, wier aantal de admiraal op ongeveer 400 begrootte, vier der weggewonen portugese oorlogschepen zoudt terug geven.

De *Courrier* antwoordt, zomel om den franschen vlootvoogt wegens dezen stap te rechtvaardigen, als om de waerachtigheid zijner eigene opgave te verdedigen, hierop het volgende: «Wij kunnen stellig verzekeren, dat de admiraal *Roussin*, tijdens zijn verblijf te Lissabon, diep bewogen door al hij wat nopens het vreesde tot den gevangene vaderlandsvrienden gezagten had, al het mogelijke gedaan heeft, om het hof van de desbetreffende vrijlating te bewegen; en dat hij, eindelijk, wachende met den aitslag zijner pogingen, om de vrijlating van alle gevangenen te bewerken, aangeboden heeft, van de fransche regering vergunning te vragen, om drie of vier der gevangene schepen terug te geven, indien de portugese regering dan slechts drie of vier honderd der staatsgevangenen wilde in vrijheid stellen; iets, dat men wreed genoeg was te weigeren.»

Ondanks deze verklaring heeft de *Courrier* zich niet voor verdere aanmerkingen kunnen verwaren, en de *Times*, die hem hoehoudigt van eenen vrees voor drie maanden bekend gemaakt staat met eenige getallen vermeerderd, en is een nieuw officieel stuk opgedischt te hebben, haalt hem hierover ynnig door, en maakt de aanmerking, dat de *Courrier* de vroeger opgegevene getallen niet had behoeven te vergrooten, daar de oorspronkelijke opgave, voor de getallen die waarheid toekten, toch reeds reeds genoeg was gesteld geweest.

Wanneer men trouwens in het bericht van den *Courrier* leest, dat in de Nederlanden 1100 portugese uitgeworpen worden zijn, dan kan men daaruit tot de geloofwaardigheid zijner vroeger opgaven besluiten.

Onze lezers zullen zich herinneren dat voor een half des jaars, dergelijke tijdingen tot walgings toe in de liberale dagbladen, uit Spanje werden medegedeeld en door vele onzer nederlandsche couranten gretig overgenomen. Men kon niets zwart afschilderen, als het Spanje slechts betrof, of het veld geloovigen. En waar zijn alle die tijdingen op uitgehoopen? Op niets. Door geweld van liegen, zijn de schryvers en verspreiders van die verzonnen geruchten beschaamd en overtuigd geworden, dat dezelve door niemand meer geloofd werden. De tijd heeft bewezen, dat het misschien nergens rustiger is dan in Spanje, alwaar de Vorst *Isabel* en de ingezetenen te vreden en gelukkig zijn, en dat zal wel waarschijnlijk ook het geval met Portugal weren. — Wanneer men vele dagbladen moest afgezetenen en met geweld op den troon geplaatst, en dat in dazer dagen plaats gehad hebbend oproer, even als het geval van het fransch escader, is evenwel duidelijk te zien deel gebleken. — Ongelukkig, waart, dat bij vele onzer rige bewegingen in Spanje, Italie en Portugal, die geoorloofd worden beschouwd, dit zoude ook het geval in de oostersche staten wezen, de reden daarvan zoude ook niet moeilijk te raden zijn.

BEKENDMAKINGEN.

176. **TE KOOP: 80 LASTEN MEEST.**
byzonder geschikt voor Heide-Gronden. — Nadere Informatie te Delfshaven, A. n. 67.

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.			
AMSTERDAM, den 14 September 1831.			
Napels.	Werkel. Schuld.	2 1/2 pCt.	37 1/2 a 38
Reversalen.			9 1/2 a 10
Kansbiljetten.			13 1/2 a 13 1/2
Receptis. geld. 1830.		5 pCt.	74 1/2 a 75
Schatk. bilj. groote.		6	85 a 85 1/2
Dito kleine.		100	94 1/2 a 94 1/2
Vrijwillige Geldleening.		6	82 a 82 1/2
Amortisatie-Syndikaat.		4 1/2	58 1/2 a 58 1/2
Dito, dito.		3 1/2	48 1/2 a 49 1/2
Anticipatie billet. 1831.		6	
Handel-Maatschappij.		4 1/2	
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek.	3	59 1/2 a 59 1/2
	Certificaten van dito.	5	
RUSLAND.	Bij <i>Hapa</i> en C.	5	85 1/2 a 86 1/2
	Bij dezelfde 1828 en 29.		82 a 82 1/2
SPANJE.	Cert. van insch. gr. boek.		6 1/2 a 6 1/2
	dezelfde te Amsterdam.		47 1/2 a 43 1/2
ENGELAND.	geconsolideerde.	3	82 1/2 a 82 1/2
NAPELS.	Certificaten.		65 1/2 a 65 1/2